

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

AZ „EPERJESI SZÉCHENYI-KÖR” ES A „SÁROSMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET” KÖZLÖNYE.

Szerkesztői iroda:
Megyeház.
Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadóhivatal:
AZ EPERJESI NÉPBANK helyiségeiben, főutca 2-ik sz. a.

Megjelen: minden vasárnap.
Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:
Egy évre 5 frt — kr.
Félévre 2 „ 50 „
Negyedévre 1 „ 25 „

Hirdetési díj:
háromhasabos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 krajczár.
Nyiltér minden sor 10 kr.

A községek rendezéséről szóló törvényjavaslat.

II. A kiindulási pont.

Már a mondottakból is kiderül, hogy a községi törvényjavaslat megírásánál nem elég annak egyes paragrafusaival foglalkozni, miként az eddig történt, de szükséges, hogy elvi magaslata emelkedjünk, hogy mindenekelőtt vizsgálat tárgyává tegyük az alapot, a kiindulási pontot, az intenciókat, a célt. Lehetnek a javaslatban intézkedések, melyek talán jobbakként, mint a mostani törvényben foglaltak, — intézkedések, melyek a felvett alapnak teljesen megfelelnek. De mit ér az, ha maga az alap el van felesztve. Ez esetben a leghelyesebb részletek is csak viszonylagosan azok.

Ugy vagyunk e tekintetben, mint azzal a hadtesttel, mely kitűnően gyakorol és nagyszerűen hajja végre az elrendelt mozdulatokat, de melyet a parancsnoktól tábornok oly pozícióba vezényel, a hol védtelenül két tűz közé szorul.

III. Mi a cél?

Ezek után áttérhetünk azon kérdésre, hogy mi a cél.

Legfőbb cél a haza érdeke.

Ezen legfőbb cél azon feladatot szabja elénk, hogy virágzó községi életet teremtsünk s módot nyujtsunk a községeknek, különösen pedig a városi községeknek arra, hogy életerősen fejlődhessenek. Mert, a mily igaz az „hogy a községek „alkatelemét képezik az államszervezetnek”, ép oly igaz az is, hogy stagnáló és hanyatló városok magának az államnak hanyatlásával járnak karöltve, erőtlenséggel, elmaradt községek pedig nem alkalmasak arra, hogy az állami közigazgatás tényezőiként szerepeljenek.

Minden község életmódja kettős irányban halad s ezen utóbbiakhoz képest a községek teendői is kettős szempont alá esnek. A két irány egyikét az önzés, önfenntartás, fejlődés, másikat ellenben az állam érdekeinek érvényesítése jelöli meg. E szerint a község teendői is a) olyanok, melyek a község érdekeinek és magánfeladatainak megvalósítására irányulnak, és b) átruházottak, vagyis olyan funkciók, melyek az állam hatásköréhez tartoznak ugyan, de ez által a községekre bízottak.

Ezen kétféle teendőket akként csoportosítani

s azok között oly szerves és arányos összhangzatot létesíteni, hogy a kétféle érdek egyike se szenvedjen, hogy mindkettő teljes és harmonikus kielégítést nyerjen, a mi egyedül képes a jelzett legfőbb cél elérését biztosítani: ez oly feladat, melynek sikeres megoldása kétségkívül a legnehezebbek közé tartozik.

Törvényhozásilag megoldani e feladatot annál nehezebb, minthogy igen sokféle, igen különböző s egymástól jelentékenyen eltérő azon érdekek és tényleges viszonyok, melyek itt számba veendők.

Qui bene distinguit, bene docet, mondja a régi közmondás. Kísértsük tehát meg legalább főbb vonásaiban megállapítani a megkülönböztetéseket, vagyis más szóval: vássuk fel a kérdést, van-e különbség falu és város között s érdemes-e s kell-e a törvényhozásnak ezen különbséget figyelembe vennie.

IV. Van-e különbség falu és város között?

Bizonyos tekintetben a javaslat is elismeri a különbséget, mert azt mondja, hogy van kis- és nagyközség s vannak azoknál városok, melyek rendezett tanácsosai bírnak. De ezen theoretikus elismerésnek lényegileg csak azon gyakorlati következtetés felel meg, hogy azon funkciók, melyek kis- és nagyközségeknek illetőleg a szolgabíró hatásköréhez tartoznak, rendezett tanácsos városokat illetőleg az alispánnak vannak fenntartva, meg aztán az is, hogy míg pl. Sárosmegyében Sandal községe, melyben az „összeirt választóknak száma” egyet, továbbá Bisztra-Kr. jna, hol az „összeirt választóknak száma” kettőt és Psztrina községe, hol a választók száma ismét egyet tesz,*) öt képviselőt, addig Eperjes, hol 617 intelligens választó van, 54 v. képviselőt választ (ugyanannyi virilista mellé.)

Hogy miképpen alakítja meg az ezekhez hasonló kis falvak községei képviselőtestületét, miképpen alkotja meg szabályrendeleteit stb. stb. ez mindenesetre érdekes kérdés.

Annai tény, hogy a névszerinti szavazás, még az abszolút többség intézkedése, ott mindenkor simán fog érvényesülni.

V. Történelmi reflexiók.

Hazánk intéző körei igen szeretik hangoztatni a történelmi fejlődés tekintetbevételeének szükségét.

*) „Sárosmegye szervezési munkálata” 1872.

ségét. Igen helyesen. A történelmi multtal való hirtelen szakítás mindig és mindenkor megboszult a magát, mert mindig reakciót idézett elő. II. József s a Bach-korszak példái eléggé illusztrálják ezen állítást.

A történelmi fejlődésre hivatkozva, ragaszkodnak az alkotmány egykori „védbástyáinak” fenn-tartásához is. — De a mit helyesnek és jónak találnak a megyékre nézve, ezzel homlokegyenest ellenkezőt tartanak helyesnek a városok legtöbbjére nézve.

Mintha városainknak nem volna multjuk s mintha ezen mult nem volna ép oly szorosán egybeforrva a nemzeti történelmével, mint a megyéké?

A bevándorolt magyarok nomád életet éltek s épen ezért állandó lakhelyekkel nem igen bírtak. Első királyunk, a megyék megalkotásának honszervező bölcseisége csakhamar felismerte, hogy fegyver és a védszervezete szervezése egymagukban nem képesek az állam jövőjét biztosítani. Midőn tehát várakat (Castrum) alapított, alapított ugyanakkor városokat (Civitas) is, és benépesítvén ezeket földszabadított hadifoglyokkal s az országba telepített külföldiekkel, gondoskodott ekként arról, hogy az iparnak és kereskedelemnek menhelyeket teremtsen s a fegyverrel megszerzett hazát a béke fegyverével is meghódítsa. A városok lakosai már szt. István törvényében Cives, Civiles, Burgenses név alatt fordulnak elő.

Igy alakultak nálunk a városok.

Ugyanakkor keletkeztek a falvak is.

A várakban lakók élelmi szükségleteinek előállítására a községek közelében nagyobb-nagyobb laktelepek keletkeztek, olyképp, hogy ott földműveléssel foglalkozó s többnyire a meghódított néptörzshöz tartozó egyének közös mezőgazdasági érdekeik könnyebb megvalósíthatása végett községgé tömörültek. Eme községek tagjai szt. István törvényeiben Vulgares, Pauperes néven említettnek.

Más cél elérése érdekében keletkezett tehát falu és más cél érdekében város. A czélok különbözősége teljesen eltérő viszonyokat s eltérő fejlődési irányokat eredményezett, oly sajátos jelleggel ruházván fel egyrészt falut, másrészt várost, melyet évszázadok hosszú sorának viharai nem estek hogy eltörölni nem voltak képesek, de sőt a kinyomat eltérő voltát még csak határozottabb, élesebb körvonalakban tüntették elő. Innen van az, hogy bár egyik-másik falu népessége idők folytán megszapo-

Ó pedig ismét csak tovább kérde: „És . . . ez mulattat téged?”

— Nem, de hát mit tegyek? valamivel csak kell foglalkoznom!

— Miért?

— No hát . . . hogy időm teljék.

— Mire való ez? Én, a mint látod, semmit sem csinálok sohasem. Ha nincs az embernek pénze és dolga, ezt értem. De ha van miből élni, akkor a munka fölösleges. Minek dolgozunk? Magadért vagy másokért teszed? Ha magadért teszed, csupán kedvtelésből, nos akkor hát jól van; de ha másokért dolgozol, bizony ostoba vagy.

Azzal pipáját az asztalra teszi és újból kiált: „Pinczér, egy pohárral!” Aztán folytatja: „Meggyszomjazom, ha beszélek. Nem vagyok hozzászokva. Igen, én semmit sem csinálok, hagyom a dolgokat, öregszem. És halálom perezében nem lesz mit megbánnom. Nem lesz más emlékem, mint ez a koresma itt. Se feleség, se gyermek, se gond, se bosszúság. Egy szóval semmi. És többet is ér az élet így.”

Kiürítette poharát, ajkait megnyalta utána aztán újból pipára gyujtott.

Szánalommal néztem. Azt kértem tőle:

— De csak nem voltál mindig ilyen?

— Boesánat, mindig, már az iskolában is.

— Ez nem élet, jó öregem. Hiszen ez borzasztó. Bizonyára te is csinálsz valamit, te is szeretsz valakit, hiszen vannak barátid.

— Nem, nincs. Délben kelek. Ide jövök, reggelizem, iszom, bevárom az estét, ebédelek, iszom; aztán úgy reggeli fél kettő felé haza megyek aludni, mert itt bezárják az ajtót. Ez bosszant meg leginkább. Tíz év óta két évet e szögletben, e padon töltöttem el; a többi ágyamban, sehol másutt. Néha egyik-másik idevalóval eldiskurálok.

TÁRCSA.

Pinczér, egy pohárral! . . .

— Guy de Maupassant. —

Miért is jöttem én ma este a koresmába? Nem tudom. Hideg volt. Finom eső sziporkázott, a ködből vízpára szította, mely a gázlámpákat át-látszó gőzréteggel vonta be. A járdákon fényszavardótt a kivilágított boltokból kiömlő viasz, mely egyaránt beragyogta a sáros utcát és az elhaladók nedves eszmiát.

Utannak nem volt ezéja. Ebéd után fel- és alájártam. Elhaladtam a Credit Lyonnais, a Vivienne-utczában és még egyebütt is. Hirtelen egy nagy koresmát veszek észre, mely nem igen volt megtelve. Beléptem minden habozás nélkül. Nem voltam szomjas.

Hamarjában helyet is találtam, hol nem igen kell szoronganom és leültem egy ember mellé, ki öregnek látszott, garasos pipából füstölt, mely fekete volt már, akár egy szendarab. Hat vagy nyolcz éves pihány, mely előtte az asztalon állott, jelzé, hogy mennyit fogyasztott már. Nem igen vizsgáltam szomszédomat. Felismertem benne az iszákost, a koresma-hóst, ki bejön reggel, midőn ajtót nyitnak és csak hátskór távozik. Feje közepe már egészen kopasz, hátsó részét és halántékait pedig néhány szürkés szál fedí. Nagyon bő ruhái még akkor készülhettek, midőn jobb testben volt, mint most. Nadrágja szinte lekerekedett róla és aligha tud tizet lépni, hogy e ruhadarabját mindannyiszor megránczolgálni ne kellene. Mellénye volt-e? Csizmájára és tartalmára csak gondolva is, megborzadtam. Ki-

foszladozott ingujjai ép oly feketék voltak, mint piszkos kezének elhanyagolt körmei.

Mihelyt leültem mellé, nyugodtan így szólott hozzám: „Te jól vagy?”

Összerezzeve hozzá fordulok és arcába tekintek. Ő újra kezd: „Nem ismersz fel?”

— Nem!

— Des Barrets vagyok.

Meglepettem. Ez Des Barrets János gróf, hajdani iskolatársam.

Kezet szoritottam vele, de annyira meg voltam indulva, hogy nem bírtam szőhozz jutni.

Végre én is megkérdeztem: „És te, te jól vagy?”

Ő pedig nyugodtan felelt: „Én, a mint lehet.”

Elhallgatott. Kedveskedni akartam, valami szép szót kerestem: „És . . . mivel foglalkozol?”

Higgadtan válaszolt: „Hisz látod.”

Éreztem, hogy elpirulok. Ujra kezdtem: „Es mindennap?”

Hatalmas füstfellegeket pöfékelve, mondá: „Mindennap és ép így.”

Aztán odadobva az asztalra egy garast, így kiált: „Pinczér, két pohárral!”

Messziről visszahangzott: „Két pohárral a negyedikhez!” Még távolabb egy másik kiáltá: „Vigye!” Azzal sietve jött egy fehéer kötényes pinczér, futva hozta a két poharat, melynek tartalmából a sárga hab lehullt a sáros földre.

Des Barrets lehajtással kiürítette poharát és visszatette az asztalra, mialatt bajusza néhány megmaradt szálát pedergette.

Aztán kérde: „Es mi újság?”

Az igazat megvallva, nem tudtam neki semmi újat mondani. Habozva mondtam: „De épenséggel semmi, öregem. En kereskedő vagyok.”

rodott és sokkal jelentékenyebb arányokat öltött, mint a minőkkel a városok egynemélyike bír, azért a falusi jelleg megmaradt rajta, ép úgy, mint megmaradt eredeti jellege a legkisebbke városnak, ha a viszonyok nem voltak is fejlődésére nézve kedvezők.

A faluból lett város régebb elnevezése: mezőváros, ennél fogva igen találó és jellemző volt.

Különfélék.

— **Kinevezés.** Az igazságügyminiszterium Paly István eperjesi kir. törvényszéki díjnokot a szvidniki kir. járás bíróságához irnokká nevezte ki.

Széchenyi-kör. Elvezetes irodalmi estéje volt febr. hó 20-án a Széchenyi-körnek. Dr. Horváth Ödön, jogakadémiai tanár, tartott felolvasást Tábori Erzsékről, Caraffa kedveséről. A felolvasó tulajdonképeni célja az eperjesi vértörvényszék s hazánk e korbéli viszonyainak az ismertetése volt, azonban kitűnő tapintattal ezt egy történeti rajz keretében adta elő s megkapó vonásokkal esetelte ama minden isteni és emberi jogot lábbal tipró kegyetlen politikai rendszert, mely kémeivel behatolt a családok szentélyébe s nem átadta a társadalom legsúlyosabb és legelvetemedettebb egyéneit bérelni fel undok ezéjái kivételére. Beniczkynek és szép ifju mátkájának a tragédiája egyszersmind száz meg száz családnak tragédiája e korból. Caraffának, a vastábornoknak, szivtelen önzését és aljas természetét egész mesztelenségében tüntette fel szerző s mély erkölcsi érzéssel utalt a boszúzó nemesésre, mely e hőhért végóránján lelkivád képében utolérte. A közönség sorai közt nem egy szép szembe esalt könyveket a költői felolvasás, melynek hatását csak fokozta az a kitűnő dietio, mely felolvasó urnak oly páratlanul áll rendelkezésére.

Dr. Vályi János eperjesi gör. kath. püspök díszbédjén megyénk egyházi, polgári és katonai hatóságok főbbjei közül ott voltak: Péchy Ede tábornok, Palugyay Gusztáv törvényszéki elnök, Sítka G. ezredes, Duka Róbert ezredes, Gilis Románi V. őrnagy, Pletényi Endre apátplébános, Fuhrman Andor polgármester, Dr. Tahy Mihály főjegyző, Somosy Vilmos ár. elnök, Kőszeghy János, Kovalitzky M. törv. bírák, Huszár N. kir. ügyész, Kovalitzky Mihály megyei ügyész, a gör. kath. káptalan nagyon tisztelendő tagjai Kubinyi Aurél ügyvédi kamara elnöke, Kubinyi Albert, Péchy Ignác stb. A vendégszerető háziur legelső emelt poharat jelenlévő vendégeire, utána Dr. Tahy Mihály szölt, szellemesen toasztírozva az egyház tagjaira, őt követé Duka Róbert szokásos humoros felköszöntőjével, ki után Sztompák Ignác kanonok humorolt pezsgő toasztot tartott, s Kubinyi Albert fejezte be a szebbnél szebb felköszöntéseket. Ebéd után ő méltósága a háziur cerklet tartott s a vendégek legnagyobb része csak a késő délutáni órákban hagyta el a püspöki székházat.

A bártfai közművelődési egylet mult-kori hangversenye alkalmával volt: Bevétel: 79 frt 60 kr. belépti jegyekből, felülfizetésekből (Kaczvinsky E. 50 kr., Doby Antal 1 frt., Semsey Géza 1 frt., Ficker József 50 kr.) 3 frt: összesen 82 frt 60 kr. Kiadás 34 frt 34 kr., tiszta jövedelem 48 frt 26 kr. — Közli: Fekete István, egyf. főjegyző.

Március 15-ike. Az eperjesi joghallgatók a theologiai testülettel f. hó 17-én megtartott közgyűlésen végleg elhatározták a március 15-iki

— De a mikor Párisba jöttél, eleinte mit csináltál?

— Dolgaimat végeztem . . . a Medicis kávéházban.

— És aztán?

— Aztán . . . átjöttem a vizen és ide lyukadtam ki.

— Miért tetted ezt?

— Mit akarsz, csak nem maradhatok örökre a quartier Latinben. A diákok igen nagy zajt csapnak. Most már nem tudnék ott élni. Pincézér, egy pohárral!

Azt hittem, csak gunyolódik velem. Nem tágitottam.

— Lássuk csak, légy őszinte. Neked valami nagy szomorúságod van? Reménytelen szerelem, mi? Bizonyára a sors bánt veled rosszul. Hány éves vagy?

— Harminczhárom. De legalább negyvenötnek látszom.

Jól ránéztem. Ránézos, elhanyagolt arca olyan volt, mint egy agyastyáné. Feje búbján néhány hajszál lengett. Szempillái durvák, bajusza ritka, szakállá sűrű. Mintha előttem állana a vízmedence, melynek tartalma megfeketedett, miután ez megmosdott benne.

Azt mondtam neki: „Csakugyan vénebbnek nézel ki, mint a milyen tényleg vagy. Sok bánatod lehetett.”

Rá feleli: „Biztosítalak, hogy nem. Öregszem, mert nem jövök ki a szabad levegőre. Semmi sem pusztítja el az embereket oly hamar, mint a kávéházi élet.”

Nem igen hittem neki: „Éltél te másutt is, mi? Nem kopaszodik meg az ember ennyire, ha sokat nem szerelmeskedett.”

Tagadólag intett fejével és néhány hajszálából

ünnepély megülnését a következő programmal: 1. „Hymnus” előadja az „Eperjesi Dalegyet” 2. „Elnöki megnyitó beszéd,” tartja Steinhauser Ferenc joghallgató. 3. „Szavaltat,” szavalja Schüleze Ottó hittanhallgató. 4. „Houfidal” előadja az „Eperjesi Dalegyet” 5. Alkalmi beszéd, előadja Maternyi Imre hittanhallgató. 6. „Szavaltat,” szavalja Geyer Miklós hittanhallgató. 7. „Kossuth-induló” előadja az „Eperjesi dalegyet.”

Az eperjesi vízvezeték ügye. A tervek készek, a nagy mű létrehozására — beleértve a esatorna villamos világítás ügyét — szükséges 160 ezer frtnyi már meg van szavazva. Nincs más hátra, mint a kormány jóváhagyása, és a — szükséges pénzüsszeg. Mint halljuk, e tervnek megbízható egyének általi készítettése daczára, a mennyiben a törvényhatóságnak rendelkezésére álló szakközvegi ily speciális szakértelmét igénylő munka felülvizsgálatára nem igen hívatottak s tekintettel azon nagy áldozatra, melybe ezen nagy horderejű vállalat megteremtése kerül — az egész mű még és egyszer és utoljára — arra való kormány szakközvegi által a helyszínen volna felülvizsgálandó. Mindenesetre böles és gondos elővigyázat, csak azután az egész terv ne akadjon meg a kormány szakközvegeinek alapos tanulmányozásában!

Színházi hírek. A városi színházat 6 heti, husvét virágvasárnapjától számított időre Aradi G. színigazgató kapta meg. — Mint halljuk a „Széchenyi”-kör legközelebb tartandó igazgató választmányi ülésében behatóan fog foglalkozni ama módosításokkal, melyekkel lapunk utolsóelőtti számában foglalkoztunk, azt indítványozva, hogy a „Széchenyi”-kör színi szakközvegi a városi színházi bizottsággal és a kör társadalmi notabilitásaival karöltve igyekezzenek minél nagyobb számmal bérlőket szerezni és biztosítani, hogy a valóban kitűnő társulat itt fiaskót ne valljon!

Városunk vámjövédéke e napokban megtartott nyilvános árverésen Sítányi Lajosnak, mint legtöbbet ígérőnek 17 ezer forintért bérbe adott. E szerint az elért eredmény 1825 frttal kedvezőtlenebb az előbbi bérösszegnél.

**A bártfai „Krumpholtzianum” kisdé-
óvodai alap kezeleséről.** Az 1885-ik évi számadásnak kivonatát a következőkben adjuk: Bevétel: 4979 frt 54 kr. Kiadás: Tökésített: (a Magánosoknál 2000 frt. b) A bártfai takarékpénztárnál 1217 frt 21 kr. Intézeti személyzet fizetésére 938 frt 26 kr. Tüztűzra és felvágatásáért 122 frt. Adóra és tüzkár elleni biztosításra 58 frt 72 kr. Az épületek fentartására 142 frt 76 kr. Tanszerekre 15 frt 40 kr. Az országos tanítói nyugdíj intézetnek 12 frt. A kert fentartására 28 frt 60 kr. Kisebb kiadásokra 71 frt 32 kr. Kezelési költségére 50 frt. Összes kiadás 1439 frt 06 kr. Pénztári maradvány 323 frt 27 kr. — Vagyonkimutatás 1885. december 31-én. Tökepénzekben: a) Magánosoknál 16606 frt 86 kr. b) A bártfai takarékpénztárnál 8958 frt 09 kr. Kamat hátralékokban 498 frt 40 kr. Pénztári maradvány 323 frt 24 kr. Összesen 26,386 frt 62 kr. Összevetvén az 1884. évi vagyon állapotot 25,986 frt 51 kr., növekedett az alap az 1885. évben 400 frt 11 krral. Az óvodai alap vagyonához ezenkívül még tartoznak: Az intézeti épület, — a „Sóhivatali” épület, — tanítónői lakások butorzata és tantermek berendezésére szükséges tanszerek és butorzat.

Zártkörű táncestély. A soóvári m. kir. erdőszítikar folyó 1886. évi márciusi hó 6-án a „Sórház” helyiségében jótékony célra zártkörű

böven hullt a korpa hátára. „Nem, én mindig eszemnél voltam.” És feltekintte a csillárra, mely epen fejünk felett lógott: „Ha megkopaszodtam, ennek csak a gáz az oka. Ellensége ez minden hajnak. — Pincézér, egy pohárral! — Te nem iszol?”

— Nem, köszönöm. De te valóban érdekelsz. Mióta estél így kétségbe? Ez nem rendes, nem természetes állapot nálad. Valami titkos rugója lehet.

— Igen, még gyermekkoromtól származik. Kicsiny koromban ért valami és ez mostanáig gyűlöltté tette előttem a világot.

— És mi az?

Tudni akarod? Hallgass tehát. Emlékszel a kastélyra, a hol nevelkedtem, mert hiszen néhány szüniöt nálunk töltöttél. Emlékszel a nagy, szürke köépületre, mely ott állott a park közepén, melynek házi fásatányai egyenesen metszettek egymást. Emlékszel atyámra és anyámra, kik mindketten oly kímérték, fészerek és komolyak voltak.

Anyámat imádtam, atyámtól féltem és tiszteltem mindkettőjüket, miután az egész világ szintén meghajlott előttük. Ok ott a vidéken a gróf ur, grófné asszony szerepét vitték és szomszédaink, a Tannemarek, Raveletek, Brenevillek is őszinte hódolatot tanusítottak irányukban.

Akkoriban tizenhárom éves voltam. Pajzánkodtam, beértem mindennel, mint ez ilykorban lenni szokott, a midőn annyira szeretünk élni.

Szeptember vége felé, néhány nappal az intézetbe visszatérésem előtt, a mint ott futosgáltam a park árnyas útain, elbujva a lugasba, a bozót közé, egyszerre csak a papát és mamát veszem észre, kik a közel gyeppen sétálnak.

Mintha tegnap történt volna. Nagy szél fűtt. A fák lombjai reesege hajlongtak, minden

táncestélyt rendez. Belépti díj: Személyenként 1 frt, családjegy három személyre 2 frt, öt személyre 3 frt. Kezdeté este pont 8 órakor. Kérletnek a mélyen tisztelt hölgyek minél egyszerűbben megjelenni.

Lesko István, a héthársi kerület országgy. képviselője, az országos költségvetés alkalmával mondott s szerkesztőségünknek is beküldött beszédjének főbb pontjait a következőkben adjuk: „Alig van adó, — mondja a képviselő úr — mely oly nyomasztóan sujtaná e haza lakosságát s oly ellen-szenves volna, mint az illeték, amelyet a kiszabási hivatalok kezelnek. A pénzügyi körökben általában az a nézet uralkodik, hogy az állam érdeke nem egyeztethető össze a társadalom érdekeivel s hogy az állami hatalom legfőbb rendeltetése a polgárok zaklatása. Ennek bebizonyításául a t. ház engedelmével egy pár konkrét esetet vagyok bátor előhozni. Sárosmegyében, Makoviczán, a legterméketlenebb kerületben történt, és itt hivatkozom Sárosmegye árvászéki hivatalának tisztviselőire, hol $\frac{1}{3}$ telekrész után 70 frtnyi illeték volt kiszabva. Ezeket s hasonló más mindenféle természetű eseteket latba véve, könnyen kimutatható, hogy a jelenlegi pénzügyi közegeink a XII. században divott Imaelita szerepet játszanak. Mi idősebbek, kik átéljük a Bach-korszakot, azt tapasztaljuk, hogy a Bach-rendszer csak halovány másolatnak tűnik fel az alkotmányos szakaturákkal szemben. Mert ugy áll a dolog, t. ház, hogy nem a súlyos terhek, nem a törvény szigorú intézkedései, de a tisztviselők tapintatlansága teszi gyűlöletessé egész adórendszerünket. Minderre a legnagyobb tapintatlanságokra, melyeket elkövetnek, paragrafusokat idéznek, melyek éppen ellenük tanuskodnak. Egy rókaról tiz bört huznak, a már rég megfizetett adókat, illetékeket évek multán ismét követelik s behajtják. 1885. évben elhalt egy birtokos, 1857-ben befizetett az illeték, 1885. évben ujonnan jelentkeztek, és ha az új birtokos 28 év mulva meg nem találja a kifizetett illeték nyugtáját — zaklatásoknak van kitéve. Egy barátommal történt oly eset, hogy egy 23 frtot tevő illetékösszeget, annak lefizetése után három év mulva újra exequáltak. Nyugtákat követelnek, de kérem, lehet-e a szegény adózónak évtizedekre nyugtákat tartani. Tudvalevő dolog, hogy szegény körjegyzőink valóságos helotái a pénzügyi közegeknek. Hogy mit követelnek tőlük e közegek: arról sokat beszélhetnének ok, de hát nem beszélnek, mert a fináncz-beamter kedvezéz korrekтивuma a kegyetlen bírságolás Damokles kardként lebeg felettük. A legimmorálisabb oldala adóbehajtási rendszerünknek azonban az, hogy soha sem tudja biztosan: mennyivel tartozik? s midőn mindent megfizetett, a mit tőle követeltek, akkor egy-két hét mulva megint csak arra ébred, hogy új fizetési meghagyást vagy adóintó skartétát kap, vagy mint Hontmegyében sátoros ünnepe berohan a lelkészlakba a végrehajtó és törvénytelen alapon zár alá veszi a lelkész vagyonát, vagy pedig mint Nógrádban, hivatalnokai önkényből lefoglalják és árverezik a kath. plébános szarvasmarháját, hogy egy törvénytelen bírságot megvegyenek rajta. Kamat, bírságolás, exekuczió napirenden van. Fuss vagy fizess, abból áll a mi adóbehajtási rendszerünk moralitása. Ezeknél fogva én határozottan a gyökeres rendszer változtatásának híve lévén, arra kérem a t. pénzügyminiszter urat, miszerint az illető közegek oda utasítsassanak, hogy eskis a törvények értelmében járjanak el.

A „Czeméthei fürdő részvénytársulat” folyó 1886. évi március hó 28-án délelőtt 11

fűszál sóhajtani, siránkozni látszott, a természet jajveszékelt és az erdőkből bódító zaj hallatszott.

A már megsárgult levelek tova repültek, ott keringtek a levegőben, végig száguldottak az utakon, ujjongtam, mint a megkergetett állatok.

Beesteledett. Sötét volt a kertben. A szél, a zugás igen felizgatott, szaladgáltam mint a bolond, ujjongtam a farkasokat utánozva.

A mint szüleimet megpillantottam, gyors léptekkel feljök indultam, a fák között bujkálva haladtam, hogy meglepjem őket, mintha igazi vad-orzó lennék.

De néhány lépésnyire tőlük ijedten megállottam. Atyám rettentő hangosan kiáltott:

— Anyád bolond; és itt nem a te anyádról van szó, hanem rólad. Mondom, hogy szükségem van arra a pénzre és elvárom, hogy aláírod. Mama határozottan felelt:

— Nem írok alá. Ez János vagyona. Az ő számára öröm és nem akarom, hogy azt is elpocskoldj hölgyeiddel, mint a hogy öregségedet elpocskoldat.

Akkor papa dühében reszketve megfordult, nejét nyakon ragadta, másik kezével teljes erővel hátába, arczába ütni kezdte.

Mama kalapja leesett, szétbomlott haja lehult; az ütéseket kerülni igyekezett, de hiába. Es papa mint az örült, csak ütötte, verte. Szegény jero-gyott, arczát karjaival védte. Akkor ő megfordította, hogy tovább üthesse, letépvén kezeit, melyekkel arczát takarta.

A mi engem illet, édesem azt hittem, hogy a világ mulik, hogy megváltoztak az örök törvények. Mintha egy szörnyű katasztrófa, egy változhatlan pusztulás előtt állanék. Gyermekek fejem szédült, keringett. Es egész örömből kiáltani kezdtem, nem tudtam miért, de kimondhatatlan

órák tartja a városház tanácstermében rendes évi közgyűlést. A közgyűlés tárgyai: 1. Az igazgató választmány jelentése az 1885. évről és a számadások betérjesztése, valamint a folyamatban lévő építkezéshez még szükséges összegek beszerzésére vonatkozó indítvány. 2. A felügyelőbizottság jelentése. 3. A tiszta nyereség hovatfordítása iránti határozat. 4. Netaláni indítványok tárgyalása.

A választó polgárok figyelmébe. Az országos képviselőválasztás jövő 1887. évben fog megejtetni. A törvény értelmében a jövő évi képviselőválasztáskor csak annak lesz szavazati joga, ki államadóját 1886. április 15-én egy fillérig lefizeti. Ezzel figyelmeztetjük tehát polgártársainkat, hogy legszebb alkotmányos joguk gyakorlása érdekében 1885. évi adójukat az év április 15-én okvetlenül fizessék le, hogy a szavazástól el ne essenek. Az 1887. évi választás igen fontos lesz, mert az ország választó polgárai először fognak választani maguknak képviselőket öt évre. Öt évig fog választási joguk szünetelni, tehát ez alkalmat elmulasztani nem szabad.

Keresetük. F. hó 10-én feladtam Bártfán bérmentett levélben egy 1886. évi február 7-én kelt, keletlől 3 hó múlva lejárandó 247 frt 90 kr. értékű, általam elfogadott Fáni Reichman által kibocsátott s forgatott váltót Fried Mór eperjesi kereskedőre (kinél az fizetendő volt) címelve. Ezen váltó elveszett, megtalálóját kérem, sziveskedjék azt nekem megküldeni illő jutalom mellett. Reichman Kálmán.

Sorozás. Eperjes városbeliek sorozása holnap reggel kezdődik, a következő napon pedig a siroakai járásbeli hadköteleseké.

Mulatság. F. hó 20-án egy igen kedélyes mulatság folyt le a „Rusz” féle szállodában. Az eperjesi kuglizó társaság, rendezett egy fölötté kedélyes fesztelen mulatságot, de pardon nem is mulatságot, hanem évi közgyűlést, melynek tárgysorozata oly kimerítő volt, hogy korántsem lehet azon eszálkózni, hogy csak hajnal felé oszlott szét a közgyűlés.

Kezdődik a kivándorlás. Közeledik a tavasz s tótjainkra ismét reá jött az Amerikába való kivándorlás mániája. Ninesen nap, hogy majd itt, majd amott egyet-kettőt le ne tartóztatnának. Így f. hó 12-én Máriavölgy és Gerlachó község közt négy lakó ember tanakodott, midőn a esendörök épen odaértek s midőn kérdőre vonattak, azzal mentették magukat, hogy Máriavölgyre mennek a fűrészmalomba. De a esendöröknek mégis gyanusnak látszott a négy atyafi, azért fel is ajánlották barátságos utitárs szerepüket s midőn nevezett malomhoz értek, kísült, hogy ők hatósági engedély nélkül akarnak Amerikába szökni, miben azonban meg lettek akadályozva. — Aboson szinte letartóztattak f. hó 10-én egy ily szökni akarót. — Az embereknek meg mindig az a balga nézetök van, hogy Amerika most is valóságos Eldorado s ebbeli hitökben megerősítik őket az oda bevándorlottak, kik beteken át nélkülöznek és éheznek, míg végre sikerül nekik valamely bányában vagy hámorban munkát kapniok; itt azután elvonják magoktól még a legszükségesebbet is, s pénzt küldenek csak azért, hadd tudják meg a faluban, hogy ők már pénzt küldöttek. Pedig jelenleg nemesak, hogy igen nehéz ott munkához jutni, hanem nagyon esekély már a munkabér is. A szénbányák és coxégetők tulajdonosai — hozzászokván azon esekély bérfizetéshez, melyért nekik a magyarországi munkások dolgoznak — most már azt is sokalják, lejjebb akarják nyomni s embertelen fukarságukkal

fájdalmat éreztem. Atyám meghallotta, megfordult, észrevett engem és felém sietett. Azt hittem, hogy megöl és elfutottam, mint a megszabott vad, futottam gyorsan, be az erdőbe.

Egy óráig futottam-e, vagy kettőig, nem tudom. Beállt az éj; én kimerültem a fűbe rogytam, féltem és úgy fájt a szívem, mintha örökre megszakadt volna. Fáztam, éheztem talán. Reggel lett, Nem mertem felkelni, tovább menni, visszatérni, úgy elmenekülni, mert féltem, hogy atyámmal találkozom, hát nem akartam többé viszontlátni.

Talán ott veszttem volna el a fa tövében, ha a kerülő meg nem talál és erővel el nem vezet.

Szüleimet megszokott állapotban találtam. Anyám csak ennyit szolt: „Mennyire megijesztetél esunya fiú, álmatlanul töltöttem az éjet.” Nem feleltem, de sirva fakadtam. Atyám egy szót sem szolt.

Nyolcz nappal később visszatértem az intézetbe. Nos, édesem, ezzel vége volt az én életemnek. Láttam az érem másik felét; az nap óta nem ragyogott többé felém. Mi történt az én eszemmel? Mily különös dolog zavarta meg gondolataimat? Nem tudom. De nines többé kedvem semmibe, nem szeretek senkit, nem kívánok semmit, nem vágyom semmire, nem remélek semmit. Édes anyámat mintha most is látnám, a mint apám ott fojtogatta a parkban. — Mama néhány év múlva meghalt. Atyám még él. Nem láttam azóta. — Pinezér, egy pohárral! . . .

Elhozták a poharat és ő kiürítette. De mikor pipája után nyúlt, keze annyira reszketett, hogy összetörtte. Kedvetlenül mondá: „Lám! Igazi bosszúság. Egy hónapig is eltarthatott volna és most újat kell vennem.”

És a nagy teremben, mely most már megtelt füsttel és ivókkal, csak újból felhangzott örökös kiáltása: „Pinezér, egy pohárral és egy új pipát!”

önmaguk készítik elő ama nagymérvű strikeokat, melyek jelenleg az ottani bányákban urálnak, minek az a vége, hogy a szerencsétlen bevándorlottak — munka, házfedel és elelem nélkül tengődnek.

Kimutatás az Eperjes sz. kir. városi kórházból. Mielőtt a kórház működésének kimutatására térnénk, igen helyén valónak találjuk megemlíteni közönségünk azon meleg érdeklődését, melyet a kórház irányában tanusit. Már az 1886. év beálltával egyesek filléréiből a kórház javára befolyt 141 rt 11 kr. A kórház 1885. évi működését illetőleg kezeltetett 1134 járó és 268 fekvő összesen 1402 beteg. A járó betegek legnagyobb része ingyen gyógyszerert is kapott, részint a kórház házi gyógyszerertárából, részint a város költségére. A sebészeti esetek a szükséges köző szerekekkel, a szem- és fülbetegek pedig külső gyógyszerekkel ingyen láttak el. A mi a betegek korát illeti, azoknak legnagyobb számát képezte a 10 éven alóli koru gyermekek. Nemre nézve volt: 705 férfi, 697 nő összesen 1402. Kezeltetett: belgyógyászati eset 813 járó és 185 fekvő, szemészeti 56 járó járó és 14 fekvő, fülbeteg 10 járó. Műtét (operatio) összesen 55 esetben végeztetett. A fekvő 268 beteg közül gyógyultan kiment 96 férfi és 94 nő; javulva 14 férfi és 7 nő; gyógyulatlanul 7 férfi és 4 nő; meghalt 13 férfi és 12 nő; 1886. évre gyógykezelés alatt maradt 19 férfi és 11 nő. Ezen 268 fekvő beteg 6574 ápolási napot töltött a kórházban s így egy betegre átlag 24,5 ápolási nap esik. Az ápolási napok összegét véve tekintetbe, átlag 18 beteg esik egy napra. Illetőségre nézve volt: Eperjes városi 46. Sárosmegyei 152, más megyebeli 60, más országbeli 10. Vallásra nézve volt: róm.-kath. 190, gör.-kath. 47, evang. 17, reform. 5, izrael. 9.

Angyal esináló. Lassan arra ébredünk, hogy utolérjük a fővárost és a lapok hasábjain különféle „angyal esináló gárdájára” fog figurálni. A legközelebbi időben Pojankó Mihályné vindicalta magának az angyal esináló predicatumot, ugyanis egy törvénytelen leány gyermeket fogadott el 5 ft havi díj mellett felnevelésre. Alig kapta meg a pénzt, a gyermek néhány nap múlva meghalt. Az esetet feljelentették a rendőrségnél, hol nyomára jöttek, hogy a gyermek nem is került orvosi gyógykezelés alá. Mentő okúl a hibás nő azon körülményt hozza fel, hogy a nagy hideg miatt nem merte a gyermeket orvoshoz vinni, attól tartva, hogy útközben megfagy. Czélszerűbbnek találta tehát, hogy minden segély nélkül kiszervejden a csecsemő.

Testvér gyilkos. Leskő Péter laesnoi lakos öcsésével Mihállyal f. hó 15-én este pálinkázgatás közben elbeszélgettek. A társalgást különösen Mihály amerikai élményei képezték. Lassan aztán áttertek más témára a többi közt esekély vagyonuk állapotára, melyet szüleiktől örökölték és amelyet Péter az alatt az idő alatt, míg öcsese az Eldorádok országában volt, a legnagyobb gond és kitartással tartott fenn. A társalgást később, midőn már Mihály a pálinka hatásától elkábított, szóváltás és majd dulakodás váltá fel. Végre Mihály azon löczával, melyen ült bátyját úgy föbe kollintotta, hogy ez eszméletlenül öszeroggyot, mit látva Péter megszokott és másnap reggelre bátyja meg is halt. Az eset híre csakhamar elterjedt a faluban és a tettes kinyomozását maga a bíró, Leskő János vette kezei közé, de azt a faluban sehol sem találta fel, ekkor sejtetem után indulva szeretőjéhez ment nyomozni a szomszéd faluba és sejtelve helyesnek bizonyult be, mert Leskő Pétert csakugyan annak házában elrejtve találta meg. Rögtön két őrt rendelt a házhoz és ő a szolgabírói hivatalnál jelentette fel az ügyet s így került aztán Leskő Péter a büntetés keze alá.

Fonó ház. A szegény falusi nép mindig csak falusi marad, annak nem szabad még a farsangon sem kényekedve szerint vigadni, mert ha a Borka néni fonó házában öszegyűlnek és el-esapodárkodnak a fiatalok, a bíró úr rögtön közbök csap a bírópálcával és az ütést legjobban a Borka néni érzi meg, mert neki kell a büntetés-képen reá szabott pénzbírságot megfizetni, vagy ha ezt nem teheti, akkor a dutyiba sétálni, miként történt ez, Hlavathi Anna tótszóvári lakossal, kinek házában a fiatalok esténként öszegyűltek és a legények epedő szívvél várták, míg a Hanka vagy Julesa orsója elesik és meglesz a jutalom érte, de talán épen egy ily jutalom osztásánál kandikált be a bakter bácsi és e miatt esapott lármat, hogy aztán a fonóházat beszüntették és tulajdonosát megbírságotlák.

Beküldetett. Egy hasznos találmány. A „perpetuum mobile” találmányát, mely sok tudós-nak már fejtörést okozott, most már a mint direkte hírlík, valóban megoldhatják. Egy fűradhatlan tudós-nak Braun H. Oeringenben (Vürtemberg) sikerült. 16 gondosan construált eséből és épannyi ládák-ból, melyek csak félig vízzel vannak töltve és légmentesen elzárva, egy kereket így összeállítani, hogy egyik oldalon önmagától tulsúly származik és az mérlegének folytonos keresése által ép oly sebes fordulásba jön, úgy hogy a kerék nagyságához képest, még löerök hátra maradnak, melyek a legkülönfélébb gépek működésére fordíthatatnak. A kerék tehát a vízmérleg törvényén alapszik, a titka csak a ládák és esövök mesterséges formában és fekvéseiben rejlik, a többiben hasonlít egy malomkerékhez. Nyugodt állapotba helyezhetők egy egyszerű szerkezet által és még emeletes házakban is

alkalmazható. Tekintetbe véven a fűtó anyag, szol-gálat, fűst és veszedelem mellözését, akkor ez elég olesó szerkezet, melyet még a kiskereskedő is megszerezhet magának. Fonószerkeknél és tápszer-vágó gépeknél ezen kerék alkalmazható.

Szerkesztői üzenetek. B. I.-nak Margonya. A két tárcza jönni fog. Levélben többet. — D. A. Bártfán Hasonlóképen. — Felvidékieknek. Jönni fog a jövő számban. — Ch. R.-nek Eperjesen. Gyöngye, — jobbat kérünk.

Felelős szerkesztő: **Hedry Bertalan.**
Kiadótulajdonos: **Haitsch Lajos.**

Rohseidene Bastkleider (ganz Seide) fl. 9.80 per
compl. Robe, sowie schwerere Qualitäten versendet
b. Abnahme von mindestens zwei Roben
zollfrei ins Haus das Seidenfabrik-Depot G.
Henneberg (k. u. k. Hoflieferant), Zürich. Muster
umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto.

Schwarz Satin merveilleux (ganz Seide) fl. 1.15 per
Meter bis fl. 6.45 (in 16 verschiedenen Qualitäten)
versendet in einzelnen Roben und ganzen
Stücken zollfrei ins Haus das Seidenfabrik-Depot
von G. Henneberg (k. und k. Hoflieferant), Zürich.
Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto.

122. 886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kis-szebeni kir. jbiróság mint tkvi hatóság köz-hírré teszi, hogy Luks Ede végrehajtonak Talarovics György végrehajtást szenvedő elleni 65 frt tókekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kis-szebeni kir. jbiróság területén lévő kis-szebeni határban fekvő a kis-szebeni 312. sz. tjkönyvben Talarovics György és neje szül. Szlota Rozália nevéen álló 687. és 688. hr. sz. álló ingat-lanra 256 frt és a kis-szebeni 334. sz. tjkönyvben a ne-zettek nevére irt 3023. és 302 1/a hr. sz. ingatlanokra az árverést 162 frtban ezennel megállapított kikiáltási ár-ban az 1881. évi LX. t. cz. 156. §. képest az ezen ingat-lanokból Talarovics-Szlota Rozália megillető részre is elrendelte, és hogy fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi május hó 3-ik napján délelőtti 9 órákor e telekkönyvi irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok bees-árának 10%-át vagyis 25 frt és 18 frt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igaz-ságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. jbiróság tkvi hatóság Kis-Szebenben 1886. jan-ruár hó 24-én.

Martényi Ferencz,
kir. jbiró.

Karácsonmezei részjóságom,

mely a kellő lak- és gazdasági épületekkel ellátott 4,418 □ ölnyi földvartelekből, és még külön 1,771 □ ölnyi beltelekből s azokon található 4 zsellérházból, 136,507 □ ölnyi tagosított szántóföldekből és rétekből, 4,434 □ ölnyi legelőből és 73,329 □ ölnyi erdőből áll, f. évi márczius 15-kétől kezdve haszonbérbe kiadó s esetleg eladó is. A feltétek nálam tudhatók meg.

Kelt Eperjesen, 1886-ik évi február 19-én.

Schulek Gusztáv,
helybeli ügyvéd s jogtanár.

Egy tapasztalatdus

gazdatiszt,

ki a **gazdaszat** minden ágában teljesen jártas és **kitünő bizonyítványokkal** van ellátva, hason állásban önálló tiszt-tartói állomást keres. Az illető jelenleg **Tek. Berzeviczy Pál** urnál Berze-viczén Sárosmegyében van alkalmazás-ban. Megkeresések **L. E** czim alatt Berzeviczére küldendők.

Az első osztrák

Ajtó-, ablak- és szobatalaj-gyári társaság

Bécsben, IV, Heumühlgasse 13. Alap. 1817-ben.

Markert M. vezetése alatt

ajánlja nagy árúraktárát, melyben kész ajtók és ablakok bezárólag kapesokkal, ugyszintén puha hajótalajok s tölgyfából amerikai fries- és parquettalajok.

A gyár szárazfa-anyagjának nagy raktára által, mint szintén kész áruinak nagy készlete következtében ama helyzetben van, hogy minden szükségletet fentnevezett árukból a legrövidebb idő alatt teljesíthet.

A gyár vállalkozik portálék előállításra, kaszárnyák, kórházak, iskolák, irodák stb. stb. berendezésére is, nemkülönben mindenféle, gépekkel előállítható faművek elkészítésére, adott rajzok és minták után, kivéve a házi bútortokat.

12-3

HOFF JÁNOS malátakivonat egészségi sör mell- és torokbajban szenvedők számára.

12 évi torokbajból kigyógyítani

kimondhatatlan szerenese.

(A felgyógyult saját szava)

HOFF JÁNOS urnak,

a maláta-kivonat feltalálója és készítője, Európa legelső fejedelmének udv. szállítója stb. Berlin, Neue Wilhelmstrasse 1. sz.

Berlin, 1886. április 12. Marien-strasse 15.

Van szerenésém önnel ezennel tudatni, miszerint az ön Hoff János-féle maláta-söre, nekem 12 évi torok-bajomnál rendkívüli szolgálatokat tett; és utána a legjobban érzem magamat s azt minden szenvedőnek a legmelegebben ajánlhatom.

Vorwerk Bertha

Tekintetes ur! Bátorodom tekintetességét még egyszer felkérni az ön kitűnő malátakivonatának beteg nőm részére való megküldésére, még pedig ugyanoly arban, mint a legutóbbi volt, miután a malátakivonat oly nagy hatással volt, hogy nőm 13 palaezknak elfogyasztása után, legnagyobb örömmre sokkal jobban érzi magát. Ha köszönetemet személyesen fejezhetném ki, nem esnek nehezemre, s legfőbb vágyam volna az emberek legnagyobb jólétét, a szenvedők vigaszt egyszer meglátni, ki minden betegnek és nyavalyásnak enyhülést nyújt. Az Isten adjon önnek hosszú és boldog életet valamennyi betegentartására.

Győr, 1885. július 9.

Ruscher Ernő, örvetűző az 5-ik századnál.

Petroseny, 1885. július 17. Felkérem önt, szíveskedjek részemre posta-utánvétellel 4 palaezkné koncentrált maláta-kivonatot azonnal megküldeni. — Egyidejűleg örömmel tudatom önnel, miszerint gyomor-bajom az ön kitűnőnek bizonyult Hoff János-féle maláta-kivonata első szállítmányának elhasználata után, igen sokat javult.

Martini Ede.

Hoff János udv. tanácsos urnak, a koronás arany érdemkeresz tulajdonosa, a főbb porosz és német rendek lovagjának. A Hoff János-féle malátakivonat feltalálója s egyedüli készítőjének, Európa legelső fejedelmének udv. szállítója Győrak Berlinben és Bécsben, Graben Bräunerstrasse 8.

Ezen közlemények világos tanúiságai a valódi Hoff János-féle malátakivonat egészségi sör, a valódi Hoff János-féle malátakivonat egészségi csokoládé áldásteljes gyógyhatásának a hurutos bántalmaknál, hol a légzési és emésztési szervek beteges állapota van jelen, s hathatos gyógymód kívántatik. Nem hiába szereztek maguknak a Hoff János-féle maláta készítmények 40 évi üzleti fennállásuk alatt 68 legfelsőbb kitüntést, nem hiába öltött azok elterjedése az utóbbi 12 év alatt (1873-tól 1885-ig) óriási mérvet, s orvosi nyilatkozatok szerint becsületet hozott a maga nemében egyedül készített gyógytápszereknek, miután ezen idő alatt ismét kilenc legfelsőbb eszari és királyi kitüntetés érkezett Németországból és Ausztriából.

2 forintnyi összegben alul nem küldetik semmi.

4-3

Jegyzet: Valamennyi hirdett malátakivonatnak, mire egy a beteg mint az orvos különösen ügyeljen, a valódi Hoff János-féle maláta készítményeknek a védjeggyel kell ellátva lenniök. (A feltaláló Hoff János arcképe és Hoff János aláírása)

Minden ismét elárúsító helyiség, könyomatú színes falragaszszal jogosittatik fel az ismét eladásra.

Arak: 28 pal. 15 frt., 58 pal. 30 frt. 1/2 kilo maláta-csokoládé I. 2 frt 40 kr., 1/4 I frt 30 kr. II. 1/2 kilo 1 frt 60 kr., III. 1/2 kilo 1 frt. 1/4 kilo 60 kr. Maláta-csokoládé I. 2 frt 40 kr., 1/4 I frt 30 kr. 15 kr. Maláta-kivonat 1 üvegecske ft 1.12, kisebb 70 kr. Gyermekápliszet 1 frt. Egy malátafüredő 80 és 50 kr.

Meghatalmazott elárúsítók Eperjesen: Krivoss Gynla, Holenia L. és Iszepy gyógyszerészek.

5-2

AZ

EQUITABLE

életbiztosító-társaság New-Yorkban

alapított 1859-ben.

Biztosítási tőke 1881. decz. 31-én 788,995,384 o. é. frt
a társaság vagyona „ „ 148,312,010 o. é. frt
nyeremény tartalék „ „ 26,733,223 o. é. frt
az 1884-ben kötött új biztosítások
összege „ „ 216,436,495 o. é. frt
az egész nyeresemény a biztosítottak közt osztatik szét.

Minden kötvény három év múlva megtámadhatlanná válik.

Magyarországi vezérképviselőség:

Budapest, VI., Andrássy-ut 12.

DAS BESTE

Cigaretten-Papier

IST DAS ECHTE

LE HOUBLON

französisches Fabrikat

von CAWLEY & HENRY in PARIS.

Vor Nachahmung wird gewarnt!

Die es Papier wird von den Herren

Dr. J. J. Pohl, Dr. E. Ludwig, Dr. E. Lippmann
Professoren der Chemie an der Wiener Universität, bestens empfohlen u. zwar wegen seiner ausgezeichneten Qualität, seiner absoluten Reinheit und weil demselben keinerlei der Gesundheit schädlichen Stoffen beigemischt sind.

183. 30-13

Kincsem 1 ft. **11 sorsjegy** 10 ft
Sorsjegy 1 ft. **csak** 10 ft

Főnyeremény készpénzben

50.000 ft

10.000 ft, 5000 ft 20% lev. || 4788 pénznyeremény.

A magyar lovar-egylet sorsjegy-irodája: Budapest, váczi-utca 6. sz.

Die billigste Betriebskraft.

Zeichnung und Beschreibung
über das von mir neu er-
fundene selbstthätige

KRAFT-RAD

versendet als Anleitung zum
Selbstfabriziren gegen Ein-
sendung von 2 fl.

franko, Nachname unfranco.

H. Braun, jun.

in Oehringen. (Württemberg.)

Vételre ke estetik

két nemességi birtok

az egyik 150.000 frt, a másik
800.000 frt értékében. Vagy azon
felül készpénz fizetés mellett.

Föltételek: prima szántóföld,

kedvező vidék, szép kastély,

jó gazdasági épületek megki-
vántatnak. Ajánlatok eskis a

tulajdonosoktól kéretnek és

alulirt ezim alá intézendők:

Horváth és Path Richard

nyug. m. kir. főerdészek Bécs,

Margaretenhstrasse 12.